

SOCIAL DIALOG – ARBETSPROGRAM 2012-2014

Förslag från den särskilda arbetsgruppen för social dialog

Vår strategi

Europeiska unionen går igenom sin värsta kris någonsin. Efter finanskrisens utbrott 2008 skakas flera europeiska länder av en djup kris. Det har blivit allt svårare för de europeiska länderna att hitta resurser, att anta ekonomiska handlingsprogram och vidta de reformer som krävs för att främja tillväxt och sysselsättning och samtidigt trygga de offentliga finansernas och de sociala skyddssystemens livskraft.

Europa står inför enorma utmaningar under de kommande åren. Med över 23,5 miljoner arbetslösa är arbetslösheten i EU den högsta sedan 1990-talet. För att nå en sysselsättningsgrad på 75 procent, som är målet i Europa 2020-strategin, krävs 17,6 miljoner nya arbetstillfällen.

Det krävs att man inför en sund makroekonomisk politik för att Europa ska lyckas. Samtidigt måste en investering av resurser i hållbara tillväxtökande strategier prioriteras.

För att skapa fler och bättre arbetstillfällen behöver Europa väl fungerande arbetsmarknader och en arbetskraft som har de nödvändiga kvalifikationerna. Lämpliga allmänna förutsättningar måste skapas för att se till att alla arbetstagare får möjlighet till sysselsättning samt för att kunna integrera, hålla kvar och utveckla arbetstagare på europeiska arbetsmarknader.

I denna exceptionella situation sätts BusinessEurope, UEAPME, CEEP, EFS (och sambandskommittén Eurocadres/CEC) på prov. Vår framgång kommer att bero på vår förmåga att föreslå lösningar, framför allt när det gäller problem på EU:s arbetsmarknad i syfte att bidra till tillväxt, sysselsättning och social sammanhållning.

Social dialog har en viktig roll att spela för företag och anställda på nationella, regionala, lokala och sektoriella nivåer, för att komma igenom ekonomiska svårigheter och gripa efter de utmaningar som ligger framför oss. Därför är vi fast övertygade om att EU:s sociala dialog även kan komplettera och bygga på de andra nivåerna, och att även de svåraste frågorna måste kunna hanteras i en anda av samarbete.

Vi är medvetna om EU:s uppdrag på området för sysselsättning och sociala frågor, och vi strävar efter att bidra till sund social- och sysselsättningspolitik i EU. De europeiska arbetsmarknadsparterna kommer att delta aktivt i att forma kommande europeiska debatter om sysselsättning och sociala frågor på ett sätt som tjänar arbetsgivarnas och arbetstagarnas intressen. Vi strävar också efter att införa ett användbart ramverk för nationella diskussioner om den politik och de reformer som krävs. I detta sammanhang kan man genom en bättre samordning mellan EU:s och nationella sociala agendor nå bättre resultat för européerna.

Som europeiska arbetsmarknadsparter är EFS (och sambandskommittén Eurocadres/CEC), BusinessEurope, CEEP och UEAPME inblandade i en lång rad verksamheter. Detta arbetsprogram 2012–14 är en viktig stöttepelare i vår agenda. Vi kan bestämma att uppdatera den mot bakgrunden av den kommande utvecklingen i EU. Dessutom kommer vi att fortsätta att vidta åtgärder både på tvåparts- och treparts-nivåer i förhållande till kommissionens kommande förslag och initiativ.

Våra verksamheter

Detta arbetsprogram täcker en treårsperiod från 2012 till 2014, och omfattar följande frågor och verksamheter:

1. Ungdomssysselsättning (2012)

Ungdomsarbetslöshet ligger på över 22 procent och det är brådskande att avhjälpa denna oacceptabla situation. Att analysera unga människors situation är en prioritet. Vi kommer att inrikta oss på kopplingen mellan utbildning, unga människors förväntningar och behoven på arbetsmarknaden, med hänsyn till ungdomars övergång till arbetsmarknaden i satsningen på att öka sysselsättningen i allmänhet.

Vi kommer att ge konkreta rekommendationer inom en åtgärdsram, även till medlemsstater och EU-institutioner. Detta arbete kommer att ingå i sysselsättningsanalysen (punkt 2 nedan). Vi kommer även att bidra till G20-agenan om ungdomssysselsättning.

2. Grundlig sysselsättningsanalys (2013)

Vi kommer att göra en analys av hur europeiska arbetsmarknader fungerar, som bland annat ska bygga på vår analys från 2007 och överenskomna fakta/siffror. I analysen kommer vi att beröra både utmaningar på kort sikt med anledning av krisen och strukturella frågor. Vi vill förstå varför en del nationella handlingsprogram hittills har kunnat övervinna krisen på ett mycket effektivare sätt än andra, i synnerhet vad gäller sysselsättning och kompetenser. De slutsatser och de konkreta rekommendationer vi ska ge till medlemsstater och EU-institutioner med denna utgångspunkt, kommer aktivt att stödjas och tas upp av europeiska och nationella arbetsmarknadsparter.

3. Jämställdhet mellan män och kvinnor (2012-13)

Arbetsmarknadens parter är överens om att ytterligare åtgärder behövs för att ta itu med löneskillnaderna mellan könen. För det ändamålet kommer arbetsmarknadens parter att fortsätta att fokusera på de fyra prioriteringar, som fortfarande är viktiga och giltiga, enligt överenskommelsen från 2005-års åtgärdsram. Parterna kommer att bygga på framgångsrika erfarenheter som identifierats på företagsnivå vid genomförandet av åtgärdsramen, för att skapa verktyg som kan bidra till att införa åtgärderna.

4. Utbildning och livslångt lärande (2013-14)

Det ligger i arbetsgivarnas, de anställdas och de offentliga myndigheternas intressen, och på deras ansvar, att kontinuerligt utveckla kompetens och kvalifikationer. För företag är tillgången till och utvecklingen av en kunnig arbetskraft ett av villkoren för innovation och konkurrenskraft. Det mest effektiva sättet för arbetstagare att förbli sysselsatta är att förvärva, uppdatera och utveckla relevanta kunskaper, färdigheter och kompetenser.

2002 antog de europeiska arbetsmarknadsparterna en åtgärdsram för livslång utveckling av kompetenser och kvalifikationer. Denna åtgärdsram och dess fyra prioriteringar är fortfarande giltiga idag. Sedan 2002 har dock två nya frågor uppkommit: 1) kompetenskrav i gröna ekonomier, 2) uppdatering och uppgradering av äldre arbetstagares kompetenser inom ramen för längre arbetsliv. Vi kommer att vidta åtgärder i dessa två frågor med utgångspunkt i den befintliga matrisen med fyra prioriteringar.

5. Rörlighet och ekonomisk migration (2014)

Enligt överenskommelsen i arbetsprogrammet för 2009–2010 kommer vi att gemensamt ta upp frågor om rörlighet och ekonomisk migration och främja integreringen av migrerande arbetare på arbetsmarknaden och på arbetsplatsen för att identifiera möjliga gemensamma åtgärder.

6. Bättre genomförande och effekter av instrumenten för social dialog (2012)

Av den gemensamma utvärderingen av "resultat och utmaningar för social dialog" som genomfördes 2011, framgår att de flesta nationella arbetsmarknadsparter har en positiv inställning till tidigare resultat vad gäller genomförandet av oberoende ramavtal. Å andra sidan har europeiska arbetsmarknadsparter erkänt att effekterna och/eller genomförandet av olika instrument för social dialog måste förbättras, särskilt i vissa länder. Enligt överenskommelsen inom ramen för arbetsprogrammen för 2006/2008 och 2009/2010 och med utgångspunkt i erfarenheterna från tidigare genomförandeprocesser och i slutsatserna från 2012-års seminarier i denna fråga, kommer vi gemensamt att förbättra effekterna och/eller genomförandet av instrument för EU:s sociala dialog över hela Europa.

7. Arbetsmarknadsorganisationernas kapacitet (2012-2014)

Social dialog kräver att starka arbetsmarknadsorganisationer levererar positiva resultat. Vi har tidigare genomfört ett framgångsrikt projekt för att hjälpa arbetsmarknadsparter i Central- och Östeuropa. I en del medlemsstater krävs mer satsningar. Vi kommer att bedöma och ge rekommendationer för att optimera sättet på vilket Europeiska socialfonden kan bidra till detta. Dessutom kommer vi att överväga att genomföra en gemensam åtgärd för att stödja kapacitetsbyggandet bland arbetsmarknadsparter på Medelhavets södra strand, framför allt de som nyligen upplevt ett systembyte under den "arabiska våren".

8. EU:s ekonomiska och sociala styrning (2012)

EU:s ekonomiska styrning berör arbetsmarknadsparternas frågor, bland annat löner, pensioner och arbetskostnader, som står i centrum för systemen för arbetsmarknadsrelationer i medlemsstaterna. Därför kommer vi att inleda ett betänkande i kommittén om social dialog med målet att definiera en gemensam vision om vilka konsekvenser som den aktuella debatten om EU:s ekonomiska styrning kommer att få på social dialog på EU-nivå och på nationell nivå, och med sikte att utveckla möjliga rekommendationer på berörda nivåer.
